

Sprawozdanie finansowe jako źródło informacji o jednostce mikro

Angelika Kaczmarczyk*

Streszczenie: *Cel* – próba udzielenia odpowiedzi na pytanie: czy sprawozdanie jednostki mikro w obowiązującym formacie może stanowić rzetelne źródło informacji sprawozdawczych. *Metodologia badania* – w artykule posłużono się krytyczną analizą aktów prawnych oraz literatury przedmiotu oraz wnioskowaniem przez analogię. *Wynik* – określenie wpływu zmian legislacyjnych w polskim prawie bilansowym w zakresie sprawozdawczości jednostek mikro na możliwości wykorzystania informacji sprawozdawczej przez odbiorców zewnętrznych i wewnętrznych. *Oryginalność/Wartość* – w sposób syntetyczny zaprezentowano atrybuty informacji sprawozdawczej jednostek mikro oraz ograniczone możliwości jej wykorzystania na potrzeby zarządzania i oceny jej sytuacji finansowej.

Słowa kluczowe: sprawozdanie finansowe, jednostka mikro

Wprowadzenie

Sprawozdanie finansowe jest produktem finalnym systemu rachunkowości finansowej, jest efektem pomiaru działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwo. Wśród raportów generowanych przez podmioty gospodarcze sprawozdania finansowe są najszerzej i najliczniej wykorzystywane przez użytkowników zewnętrznych. W związku z tym jakość informacji sprawozdawczych jest obecnie centralnym punktem zainteresowania wewnętrznych i zewnętrznych odbiorców sprawozdawczości finansowej. Przydatność informacji określa jej użyteczność oraz wiarygodność. Na jakość informacji sprawozdawczych duży wpływ ma pomiar wartości w rachunkowości. Rzetelna wycena jest podstawą do podejmowanych trafnych decyzji.

Ostatnia nowelizacja ustawy o rachunkowości z dnia 11 lipca 2014 roku (Ustawa z dnia 29 września 1994...) wprowadziła nową kategorię przedsiębiorstw – jednostki mikro. Jest to ważny krok w kierunku implementacji przepisów nowej Dyrektywy PE o rachunkowości w polskim prawie bilansowym. Dotychczasowe rozwiązania w ramach regulacji prawa bilansowego w ograniczonym zakresie uwzględniały potrzeby informacyjne przedsiębiorstw ze względu na ich wielkość, zawierając pewne uproszczenia, z których mogą korzystać jednostki, ale nie są one kierowane wprost do określonej ich kategorii. Nowa Dyrektywa PE o rachunkowości (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego...) wyodrębniła jednostki mikro, małe, średnie i duże. Dyrektywa różnicuje obowiązki sprawozdawcze w zależności od wielkości jednostki.

* dr Angelika Kaczmarczyk, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Katedra Teorii Rachunkowości i Analizy Finansowej, e-mail: angelika.kaczmarczyk@ue.wroc.pl.

Celem niniejszego artykułu jest próba udzielenia odpowiedzi na pytania: czy sprawozdanie finansowe jednostki mikro w obecnym formacie może być wykorzystywane jako narzędzie zarządzania przedsiębiorstwem oraz czy zastosowane uproszczenia sprawozdawcze wpłynęły na jakość informacji generowanej przez jednostki mikro?

1. Sprawozdanie finansowe jako źródło informacji o przedsiębiorstwie

Informacje są otrzymywane z różnych źródeł, lecz głównym źródłem informacji ekonomicznej jest system rachunkowości. Informacyjna funkcja rachunkowości jest najstarszą funkcją realizowaną przez rachunkowość. Funkcja ta wyjaśnia istotę rachunkowości jako systemu przetwarzającego dane w informacje wykorzystywane do zarządzania konkretnym przedsiębiorstwem, a jednocześnie do wypełniania przez rachunkowość innych funkcji, głównie kontrolnej i analitycznej (Messner 1999: 118). Mianem „sprawozdawczości” określa się ogół raportów składanych przez przedsiębiorstwa. Informacje finansowe są obecnie najbardziej pożądanymi informacjami na rynku. Sprawozdanie finansowe jest elementem sprawozdawczości. Ustawa o rachunkowości nie zawiera definicji sprawozdania finansowego. Jej art. 45, ust. 2 określa tylko jego elementy:

- bilans,
- rachunek zysków i strat,
- informacja dodatkowa.

Ponadto jednostki, zobligowane do badania sprawozdania finansowego przez biegłego rewidenta, zgodnie z artykułem 64 ustawy o rachunkowości, muszą sporządzać rachunek przepływów pieniężnych i zestawienie zmian w kapitale własnym.

Brak ustawowej definicji sprawozdania finansowego może powodować określone skutki. Ustawa o rachunkowości nie definiuje też celów sporządzania sprawozdania finansowego ani jego odbiorców.

Sprawozdawczość finansową, jako element rachunkowości, można rozpatrywać, podobnie jak całą rachunkowość, uwzględniając wzajemnie powiązane ze sobą człony: teorię, politykę oraz praktykę rachunkowości (Brzezina 1998: 22–25).

Sprawozdawczość finansowa jest podstawowym źródłem analizy ekonomicznej. Celem sprawozdań finansowych jest dostarczenie informacji o sytuacji finansowej oraz o wynikach i zmianach sytuacji finansowej przedsiębiorstwa. Informacje te są potrzebne szerokim kręgom użytkowników w ocenie umiejętności zarządczych menedżerów oraz przy podejmowaniu decyzji ekonomicznych (Krzywdą 1999: 41). Jest to teza, z którą praktycy oraz teoretycy rachunkowości się zgadzają. Problemem staje się jednak zakres informacji sprawozdawczych, generowanych dla odbiorców. Szerszy zakres informacji to większe korzyści, ale też wyższe koszty ich pozyskania. Należy zgodzić się ze stwierdzeniem E. Walińskiej, iż „potrzeby informacyjne użytkowników kształtują nie tylko hierarchię sprawozdań finansowych, ale także ich strukturę i zakres” (Walińska 2009: 33). M. Bąk zauważa, że w rachunkowości istnieją dwa „nurty”:

- pierwszy dotyczy sprawozdawczości dużych podmiotów gospodarczych, w wypadku których zakres informacji sprawozdawczej jest niewystarczający w stosunku do potrzeb informacyjnych potencjalnych interesariuszy,
- drugi dotyczy sprawozdawczości mikro, małych i średnich podmiotów gospodarczych, dla których celem jest wprowadzenie uproszczeń do sprawozdawczości finansowej tej grupy przedsiębiorstw (Bąk 2004: 148).

Dyrektywa PE o rachunkowości oraz ostatnie zmiany w polskim prawie bilansowym wpisują się w „nurt” sprawozdawczości finansowej małych i średnich przedsiębiorstw. Wprowadzają liczne uproszczenia sprawozdawcze dla podmiotów działających na mniejszą skalę. Problemатyczny wydaje się zakres tych uproszczeń.

2. Sprawozdawczość finansowa jednostki mikro

Regulacje rachunkowości są reakcją na zmiany w gospodarce. Rosnące znaczenie małych jednostek gospodarczych oraz coraz częściej dochodzące z praktyki gospodarczej głosy o zbyt dużych obowiązkach ewidencyjnych i sprawozdawczych, doprowadziły do znaczących zmian w zakresie sprawozdawczości finansowej jednostek mikro. Na wstępie należy zaznaczyć, iż warunkiem koniecznym do uzyskania statusu jednostki mikro jest decyzja organu zatwierdzającego sprawozdanie finansowe o zastosowaniu dopuszczalnych przez ustawę dla jednostek mikro uproszczeń w sprawozdawczości finansowej. Statusu jednostki mikro nie uzyskuje się z mocy prawa automatycznie, tylko na mocy decyzji organu zatwierdzającego. W przeciwieństwie do uproszczeń już funkcjonujących w ustawie¹ – kiedy taka decyzja nie była konieczna. To kierownik jednostki, na mocy odpowiednich przepisów, decydował o zastosowaniu określonego uproszczenia ewidencyjnego lub sprawozdawczego.

Jednostki mikro dzielą się na następujące grupy (Ustawa z dnia 29 września 1994...):

1. Spółki handlowe w tym, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, akcyjna, komandytowa, komandytowo-akcyjna – jeśli nie przekraczają w danym roku obrotowym oraz roku poprzedzającym co najmniej dwóch z trzech następujących progów:
 - 1 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
 - 3 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy; należy zwrócić uwagę na fakt, że w limicie przychodów nie występują przychody z operacji finansowych, sprzedaży materiałów oraz pozostałe przychody operacyjne,
 - 10 osób – średnioroczne zatrudnienie.
2. Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie, jeśli przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów oraz operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wynosiły nie mniej niż 1 200 000 euro i nie więcej niż 2 000 000 euro.
3. Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie, których przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów oraz operacji finansowych w poprzednim roku nie przekraczają progu 1 200 000 euro.
4. Stowarzyszenia, związki zawodowe, organizacje pracodawców, izby gospodarcze, fundacje, przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, społeczno-zawodowe organizacje rol-

¹ Do głównych uproszczeń dotyczących mniejszych jednostek gospodarczych należą:

- brak obowiązku ustalania aktywów i rezerw z tytułu odroczonego podatku,
- podatkowa klasyfikacja leasingu,
- brak obowiązku sporządzania rachunku przepływów pieniężnych oraz zestawienia zmian w kapitale własnym,
- brak obowiązku badania sprawozdania finansowego przez biegłego rewidenta.

ników, organizacje samorządu zawodowego, organizacje samorządu gospodarczego rzemiosła i Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, jeśli nie prowadzą działalności gospodarczej.

Jednostkami mikro nie mogą zostać jednostki, które pomimo spełnienia wymogów ustawowych, odgrywają znaczącą rolę w gospodarce. Do takich jednostek należą:

- jednostki organizacyjne działające na podstawie prawa bankowego, przepisów o obrocie papierami wartościowymi, funduszach inwestycyjnych, działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,
- spółdzielcze kasy oszczędnościowo – kredytowe, fundusz emerytalne,
- jednostki zamierzające ubiegać się lub ubiegające się o zezwolenie na wykonywanie wcześniej wymienionych rodzajów działalności,
- jednostki sektora finansów publicznych.

Jednostki, które przyjmą reżim jednostki mikro mogą korzystać z określonych uproszczeń w zakresie sprawozdawczości finansowej. Przede wszystkim sporządzają one uproszczone sprawozdanie finansowe, obejmujące bilans i rachunek zysków i strat według wzorów zamieszczonych w tabeli 1 i 2.

Tabela 1

Bilans jednostki mikro

AKTYWA	PASYWA
A. Aktywa trwałe, w tym: – środki trwałe	A. Kapitał (fundusz własny), w tym: – kapitał (fundusz) własny – należne wpłaty na kapitał podstawowy
B. Aktywa obrotowe, w tym: – zapasy – należności krótkoterminowe	B. Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania, w tym: – rezerwy na zobowiązania – zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek
Aktywa razem:	Pasywa razem:

Źródło: Ustawa z dnia 29 września 1994...

Tabela 2

Rachunek zysków i strat jednostki mikro

A. Przychody z podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi, w tym zmiana stanu produktów (zwiększenie – wartość dodatnia, zmniejszenie – wartość ujemna)
B. Koszty podstawowej działalności operacyjnej
I. Amortyzacja
II. Zużycie materiałów i energii
III. Wynagrodzenia, ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia
IV. Pozostałe koszty
C. Pozostałe przychody i zyski, w tym aktualizacja wartości aktywów
D. Pozostałe koszty i straty, w tym aktualizacja wartości aktywów
E. Podatek dochodowy
F. Zysk/Strata netto

Źródło: Ustawa z dnia 29 września 1994...

Układ bilansu został znacząco „uproszczony”. W aktywach trwałych wyszczególniono tylko środki trwałe. Zrezygnowano z informacji o wartościach niematerialnych i prawnych, inwestycjach oraz należnościach długoterminowych. W aktywach obrotowych nie wykazuje się środków pieniężnych w kasie czy na rachunku bankowym. W kapitale własnym nie

jest wykazywany wynik finansowy, a w zobowiązaniach nie występują zobowiązania z tytułu dostaw i usług. Może też dziwić brak kapitału zapasowego, który w spółkach akcyjnych musi być tworzony obowiązkowo.

Zakres informacji niezbędnych dla użytkowników sprawozdawczości finansowej jednostek mikro jest zróżnicowany w zależności od formy organizacyjno-prawnej. W spółkach osobowych być może są to informacje wystarczające. Należy jednak zwrócić szczególną uwagę na fakt, iż do jednostek mikro są zaliczane także spółki akcyjne. Rozdzielność własności od zarządzania sprawia, iż ich potrzeby informacyjne są bardziej zróżnicowane, a grono odbiorców informacji sprawozdawczej szersze. Ustawodawca założył prawdopodobnie, iż spółki akcyjne przyjmujące reżim jednostki mikro, nie potrzebują takich informacji, co zdaniem Autorki jest dyskusyjne.

Rachunek zysków i strat jednostki mikro jest sporządzany w wariacie porównawczym, przy czym koszty według rodzaju zostały ograniczone do kilku pozycji. Brak jest podziału przychodów i kosztów na finansowe i nadzwyczajne. W jednostkach mikro działalność jest podzielona tylko na segment podstawowy oraz pozostały. Brak wyodrębnionej informacji o zyskach ze zbycia środków trwałych czy inwestycji, wyodrębniono tylko aktualizacje wartości aktywów, a przecież mniejsze jednostki rzadko dokonują aktualizacji wartości aktywów. Pozycją bilansową najczęściej aktualizowaną w małych jednostkach są należności, co może uzasadniać istnienie pozycji aktualizacja wartości aktywów w pozostałych kosztach i stratach. Aktualizacja wartości aktywów w pozostałych przychodach i zyskach będzie wykorzystywana przy ewentualnym rozwiązaniu wcześniej utworzonych odpisów aktualizujących.

Brak wzoru wariantu kalkulacyjnego nie wyklucza jego stosowania. Jednostka mikro zajmująca się produkcją wieloasortymentową może a nawet powinna ewidencjonować koszty równolegle według miejsc powstawania. Jednostki, które zdecydują się przyjąć reżim jednostki mikro nie mogą stosować wyceny aktywów i pasywów według wartości godziwej oraz skorygowanej ceny nabycia. Jednostki te nie muszą także sporządzać rachunku przepływów pieniężnych, zestawienia zmian w kapitale własnym oraz sprawozdania z działalności, jeśli jako informacje uzupełniające do bilansu przedstawiają informacje dotyczące nabycia udziałów (akcji) własnych. To uproszczenie ma znaczenie właściwie tylko dla spółek akcyjnych, których sprawozdania finansowe, z mocy ustawy, podlegają obowiązkowemu badaniu przez biegłego rewidenta. Obowiązkowa atestacja sprawozdania finansowego nakładała na te spółki obowiązek sporządzania pełnego sprawozdania finansowego. Spełnienie warunków jednostki mikro przez spółki akcyjne powoduje zwolnienie ich z tego obowiązku. Małe spółki osobowe oraz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie sporządzały tych części sprawozdania finansowego, gdyż były zwolnione, ze względu na swoją wielkość z obowiązku badania sprawozdań finansowych².

Kolejną częścią sprawozdania finansowego, która uległa znacznemu uproszczeniu jest informacja dodatkowa. Podstawowe informacje, które powinny zaprezentować podmioty mikro są następujące:

- nazwa firmy, jej siedziba,

² Art. 64 ustawy o rachunkowości zobowiązuje spółki akcyjne oraz pozostałe jednostki przekraczające dwa z trzech poniższych progów do badania swoich sprawozdań finansowych:

- średnioroczne zatrudnienie – 50 pracowników,
- suma bilansowa – 2,5 mln euro,
- przychody ze sprzedaży – 5 mln euro.

- wskazanie okresu trwania działalności jednostki, jeśli jest ograniczony,
- wskazanie okresu objętego sprawozdaniem finansowym,
- przyjęte zasady rachunkowości przewidziane dla jednostek mikro,
- wskazanie, czy sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez jednostkę w dającej się przewidzieć przyszłości oraz czy nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania przez nią działalności.

Mikrojednostki zwolnione są z obowiązku sporządzania dodatkowych objaśnień i informacji. Niektóre dane powinny być jednak ujawniane w informacjach uzupełniających do bilansu, tzw. przypisach do niego. Są to informacje o:

- kwotach wszelkich zobowiązań finansowych, w tym dłużnych instrumentów finansowych, gwarancji i poręczeń lub zobowiązań warunkowych nieuwzględnionych w bilansie, ze wskazaniem charakteru i formy wierzytelności zabezpieczonych rzeczowo,
- kwotach zaliczek i kredytów udzielonych członkom organów administrujących, zarządzających i nadzorujących, ze wskazaniem oprocentowania, głównych warunków oraz wszelkich kwot spłaconych, odpisanych lub umorzonych, a także zobowiązań zaciągniętych w ich imieniu tytułem poręczeń i gwarancji, ze wskazaniem kwoty ogółem dla każdej kategorii,
- udziałach (akcjach) własnych.

Kolejnym uproszczeniem sprawozdawczym kierowanym do jednostek o statusie mikro, które nie prowadzą działalności gospodarczej, jest możliwość rezygnacji z zachowania zasady ostrożności przy wycenie poszczególnych aktywów i pasywów. Wobec tego nie muszą one tworzyć odpisów aktualizujących dotyczących aktywów, które straciły na wartości.

Na koniec należy jeszcze raz podkreślić, iż nowa grupa jednostek mikro obejmuje także spółki akcyjne, które będą mogły korzystać z licznych uproszczeń sprawozdawczości finansowej. Nawet obowiązek badania sprawozdań finansowych tej grupy spółek nie wpłynęło na możliwość sporządzania rachunku zysków i strat oraz bilansu według uproszczonego wzoru dla jednostek mikro.

3. Wartość informacji sprawozdawczych jednostki mikro

Sprawozdanie finansowe pozwala na ocenę sytuacji majątkowej i finansowej przedsiębiorstwa, analizę efektywności gospodarowania (rentowności), dostarcza informacje o wynikach i rezultatach działalności. Zarządzanie jest utożsamiane z procesem podejmowania decyzji. Do sprawnego zarządzania przedsiębiorstwem wykorzystuje się wprawdzie w ograniczonym zakresie, także sprawozdawczość finansową. Informacje sprawozdawcze posiadają wiele wad, które ograniczają ich użyteczność dla zarządzania. To informacje historyczne – zjawiska i procesy gospodarcze mogą się nie powtórzyć, sprawozdania finansowe są tworzone i ogłaszane ze znacznym opóźnieniem, co bardzo często czyni je nieaktualnymi. Ponadto sprawozdanie finansowe jest emitowane na potrzeby odbiorców zewnętrznych i pomija wiele informacji użytecznych w procesie zarządzania. W sprawozdaniu finansowym umieszcza się informacje wynikające z obowiązującego prawa, a nie zawsze wystarczające z punktu widzenia zarządzającego. Szczególnie w przypadku przedsiębiorstw mikro, przydatność informacji sprawozdawczych jest ograniczona. Informacja

sprawozdawcza w jednostkach mikro jest przygotowywana według uproszczonego wzoru, który powoduje uzyskanie niepełnego obrazu sytuacji finansowej przedsiębiorstwa.

Do głównych „mankamentów” sprawozdawczości finansowej jednostek mikro należą:

- brak podziału zobowiązań na krótko i długoterminowe – trudna ocena zadłużenia jednostki, brak możliwości ustalenia kapitału pracującego,
- brak wyniku finansowego w bilansie, poziom wyniku finansowego można odczytać tylko z rachunku zysków i strat,
- segmenty rachunku zysków i strat obecnie są tylko dwa: podstawowa działalność operacyjna oraz pozostała, nie występują koszty finansowe, co powoduje, iż trudno oszacować koszty związane z pozyskaniem zewnętrznych źródeł finansowania,
- brak pozycji środki pieniężne sprawia trudności z określeniem płynności,
- zbyt syntetyczny podział segmentów w rachunku zysków i strat utrudnia analizę rentowności.

Brakujące informacje są dostępne w ewidencji księgowej, ale z punktu widzenia odbiorców zewnętrznych, którzy nie mają wglądu do ksiąg rachunkowych, brak tych informacji w sprawozdaniu finansowym obniża jego wartość informacyjną. W związku z omówionymi zmianami jednostki mikro muszą obecnie zmodyfikować swoje plany kont, by odpowiadały nowym wymogom sprawozdawczym.

Uwagi końcowe

Sprawozdawczość finansowa jest częścią rachunkowości. Aktualne i wiarygodne informacje sprawozdawcze stają się obecnie ważnym atrybutem zarządzania. Treść i kształt sprawozdań finansowych regulują przepisy prawa bilansowego. Do tej pory format sprawozdania finansowego był jednolity dla wszystkich podmiotów gospodarczych. Obecnie jest on uzależniony od wielkości jednostki. Jednostki mikro mogą sporządzać sprawozdanie finansowe według nowego uproszczonego wzoru.

Celem artykułu była ocena możliwości wykorzystania nowego sprawozdania finansowego jednostki mikro w zarządzaniu oraz do oceny sytuacji finansowej mikro przedsiębiorstw. Z przeprowadzonych badań wynikają następujące wnioski:

- informacja sprawozdawcza co do zasady posiada wiele wad, które utrudniają jej wykorzystanie w zarządzaniu,
- obecnie informacje sprawozdawcze jednostek mikro są zaprezentowane w sposób bardzo syntetyczny, co utrudnia ich wykorzystanie w analizie finansowej,
- w jednostkach mikro rzadko występuje rozdzielność zarządzania od własności, stąd ustawodawca założył, iż zarządzający, będący jednocześnie właścicielem posiada pełen dostęp do ewidencji księgowej, może wobec tego korzystać z tych informacji w sposób nieograniczony.

Literatura

- Bąk M. (2014), *Zakres i znaczenie sprawozdawczości finansowej a wielkość jednostek gospodarczych*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 827, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 69, Szczecin.
- Brzezin W. (1998), *Ogólna teoria rachunkowości*, Wydawnictwo. Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, Dz. Urz. UE L 182 z 29.06.2012.

Krzywda D. (1999), *Rachunkowość finansowa*, FRR w Polsce, Łódź.

Messner Z. (1999), *Funkcje współczesnej rachunkowości*, ZT RN SK w Polsce, Warszawa.

Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, t.j. DzU 2013, poz. 330, z późn. zm.

Walińska E. (2009), *Bilans jako fundament sprawozdawczości finansowej w kontekście zmian współczesnej rachunkowości*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa.

FINANCIAL STATEMENTS AS A SOURCE OF INFORMATION ABOUT MICRO ENTERPRISES

Abstract: *Purpose* – attempt to answer the question: whether the financial statements of micro- enterprises can be management tool. *Design/Methodology/Approach* – critical analysis of legal acts and literature. *Findings* – determine the impact of legislative changes on the possibility of using the financial statements in the management. *Originality/Value* – presents the characteristics of businesses reporting information and limited its use.

Keywords: financial reporting, micro enterprises, management

Cytowanie

Kaczmarczyk A. (2015), *Sprawozdanie finansowe jako źródło informacji o jednostce mikro*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 873, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 77, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin, s. 535–542; www.wneiz.pl/frfu.